

16 ára gamal datt av 6,5 metra høgum taki:

»Eg trúði, eg fór at doyggja...«

Seinasta sunnukvöld kundi ein vanlukka verið hend í Vest-manna, tá ið 16 ára gamli, Hans Friðálv Johannesen, datt hálvan sjeynða metur í fríum falli.

- Áðrenn eg fór út av glerstoytta takinum, royndi eg at taka í okkurt á vegnum, men tað var vónleyst, sigur drongurin, sum eins væl kundi verið deyður í stóra fallin-um

VANLUKKA

Vílmund Jacobsen

Teir vóru til stuttleikar farnir ein túr uppá takið um útvarpstíð seinasta sunnu-kvöld, 16 ára gamli, Hans Friðálv Johannesen og vin-maðurin og javnaldurin, Bjarni Durhuus í Vest-manna.

Omanfyri húsini gongur takið so lágt, at til ber at stiga uppá, men niðanfyri er hæddin hálvan sjeynða metur.

- Eg ætlaði at ganga om-an á niðara enda á takinum, sum er meira slættur. Tað var myrkt, og eg visti ikki, at har var glerstoytt, tí tað var tað ikki í hinum endan-um. Eg gleið í glerinum og fór eftir rygginum oman eftir takinum. Royndi at taka fast í okkurt á vegnum, men tað var vónleyst. Beint áðrenn eg fór út av, setti eg meg upp, soleiðis at eg fór lodrættur út av, við beinun-um fyri.

Hans Friðálv minnist, at tað hvitnaði fyri sær, tá ið hann í stóra fallinum rakti vøllin undir húsunum.

- Eg var ongantið veru-liga burtur, men tað mundi vera nær við.

Tað var høgri fótur sum tók, og Hans Friðálv datt harðliga niður á høgru lið í brestinum.

Trúði, eg fór at doyggja..."

Men hvat hugsaði so hesin 16 ára gamli drongurin í hoga fallinum?

- Eg hugsaði, at nú fór eg at doyggja, tí eg visti, at høgt var oman av niðanfyri, rættliga høgt.

Spurdur, um hann hugs-aði um foreldur og systkin, sigur hann, at alt hendi so ógvuliga knappliga, at stundir vóru ikki til teir nógvu tankarnar.

- Men eg væntaði ikki at koma livandi frá tí, ið bið-aði mær í hesi løtu, sigur hann rørdur á málinum.

Tað var heppið fyri Hans Friðálv Johannesen, at hann ikki rakti betongkantin í 6,5 metra hoga fallinum út av takinum. - Tað hvitnaði fyri mær, tá ið eg rakti vøllin, sigur hann

Mynd: Jens Kristian Vang

Tá ið Hans Friðálv lá niðri á vøllinum, hevði hann ilt í høgri fótí og høgri armi.

- Tá ið eg hevði ligið har nakrar minuttir, tók eg við vinstru hond um høgri arm, og tá faldi eg, at ein stór kúla stakk burtur úr arminum, omanfyri albog-an.

Hans Friðálv heldur sjálvur, at hann slapp ógvu-liga væl burtur úr hesum,

og hann sigur seg hava hugsað nógv um, hvat kundi verið hent, um eydan ikki hevði verið við honum henda dagin.

- Var eg ikki so heppin í óhappinum, kundi eg eins væl verið deyður, er hann sannførdur um.

"Joan, Joan..!"

Joan Poulsen, sum býr sam-an við Gert Johannesen, ið

er pápi Hans Friðálv, sigur, at hon var einsamøll inni saman við tveimum børn-um, tá ið Bjarni Durhuus kom rennandi innar og rópti:

"Joan, Joan - kom her, Hans Friðálv er dottin av takinum..."

Eyguni á Bjarna vóru sum tekoppar; hann var óttafullur, men hevði fyrst verið niðri hjá Hans Frið-

álvi, áðrenn hann fór eftir

Joan.

Gert var í Havn, og hann visti ikki, hvat var hent, fyrr enn læknin hevði verið á staðnum.

- Eg væntaði tað ringasta, tá ið eg fór oman undir húsini. Har lá Hans Friðálv - var klárur, men hevði ógvuliga ilt í fótinum og arminum.

Joan sigur, at tað var ein lætti at síggja, at drongurin var livandi og klárur, og at

hann kundi flyta beinini. Men hann kundi ikki reisa seg.

- Tá ið hann kundi flyta beinini, var hann ikki lammaður, og tað var ein stór troyst, hugsaði eg.

Hon ringdi beinanvegin til læknan, men hann svar-aði ikki, tí hann hevði ikki vakt.

- Læknin býr beint oman fyri, so eg fór á dyrnar og bankaði uppá. Læknin kom beinanvegin á staðið. Hann kannaði dreingin og helt, at hann var sloppin við einum broti á høgri armi. Ráðiligt var tó ikki at flyta hann, har hann lá, um so var, at hann hevði fingið annan skaða í hoga fallinum.

Joan sigur, at hon og Bjarni vóru hjá Hans Frið-álvi at kalla alla tíðina, meðan tey biðaðu eftir sjúkrabilinum úr Havn. Tá ið bilurin kom, fór hon suð-ur á Landssjúkrahúsið við honum.

- Hann var ógvuliga róligur alla tíðina, sigur hon.

Sera heppin

Joan heldur, at Hans Frið-álv hevur verið sera heppin.

- Vit hava mált hæddina av takendanum og niður, og hon er hálvan sjeynða met-ur. Tað er eitt stórt, fritt fall.

Hon vísir á, at einar tveir metrar frá húsunum niðan fyri er ein betongkantur, men tað var so heppið, at Hans Friðálv endaði umleið hálvan annan metur uttan fyri hendan kantin.

- Hann var í ketildrakt, og hon hevur kanska gjørt sitt til, at ferðin omanav ís-klædda takinum gjørdist so mikið nógv, at hann rakti vøllin niðanfyri húsini - og ikki betongkantin, sum kundi tikið lívið av honum.

Joan sigur, at ketildraktin var við til at halda hitanum í dreinginum, meðan hann lá á vøllinum og biðaði eftir sjúkrabilinum.

- Eg trúgvi, at gummi-skógvarnir, hann var í, hava dempað stoytin nakað, tí hesir vóru so týðkir og stórir í tí.

Hon leggur aftrat, at hendingin rættliga slegði í búkin á sær, tá ið læknin hevði verið á staðnum.

- Jú, eg haldi, at Hans Friðálv var serstakliga heppin í óhappinum hend-an dagin, sigur Joan Poul-sen.

Hans Friðálv Johannesen er fyribils sjúkrameldaður til 9. mars.

Eivør í íslenska grand prixnum

Leingi lá Eivør Pálsdóttir ovast á 15 teimum bestu í Føroyum saman við sínum føroyska bólki, og nú telist hon millum 15 tey bestu í Íslandi

Herfyri lógu Eivør og Clickhaze ovast á 15 teimum bestu í Føroyum og nú telist hon millum 15 tey bestu í Íslandi. Eivør er nevniliga úttikin til tað íslenska grand prixið í næsta mánaði, og vinnur hon, skal hon

umboða Ísland í evropeiska grand prix'num

TÓNLEIKUR

Theodor E. D. Olsen

Tað er bara ein Eivør. Tað staðfesti ummælarin hjá

Sosialinum stutt fyri jól, tá tann ungi songfuglurin úr Syðrugøtu royndi sínar veingir á eini jólakonsert saman við sínum nýggja íslenska bólki, og nú sær tað út til, at hetta norður-atlantiska samstarvið fær møguleikan at flúgva oman yvir alt Evropa.

Tað hevur nevniliga eydnast Eivør Pálsdóttir og tónleikabólkinum hjá henni

at vinna sær sess í tí íslenska grand-prix'num, sum verður hildið í næsta mánaði.

Tá Sosialurin ringdi til íslenska ríkissjónvarpið í gjár blivu tey eitt sindur kløkk og vildu hvørki vátta ella avsanna tíðindini um, at ein føroyingur skuldi lut-taka í tí íslenska undan-umfarinum til Eurovision Song Contest. Orsøkina til

hetta søgdu tey vera, at allir bólkar í prix'num skulu hava líka stóran kjans at vinna kappingina, og tí vil sjónvarpsstøðin sjálv sleppa at syrgja fyri, at øll fáa ta somu umtaluna í fjøl-miðlunum.

204 lög send inn

Tað er kortini greitt, at ein sangur hjá guitaristinum Eðvarð Lárussyni, sum spælir í bólkinum hjá Eivør, er ein av teimum fimtan sangunum, sum slapp gjøgnum tað tónlista-liga nálaureygað hjá ísl-enska sjónvarpinum. Upp-runaliga vórðu 204 sangir sendir inn til kappingina.

Keldur sum Sosialurin hev-ur tosað við, siga, at hóast sangurin, sum Eivør Páls-dóttir skal syngja, er bleyt-ur, melodiosur og øðrvisi enn vanligur poppur, so líkist hann ikki tí, sum vit vanligu kenna ta annars fjøltáttaðu sanagarinnuna frá. Sambært tónleikakøn-um innan íslenska sjón-varpið er talan ikki um eitt sokallað b-lag, men heldur um eitt typiskt a-lag, og tað má sigast at vera eitt gott skoðsmál at fáa.

Milliónir fylgja við

Sum nevnt roynir íslenska sjónvarpið at halda sera loyniligt, hvøjrjir sangir eru úttiknir til kappingina, og tí

er torført at siga, hvørjum kreftum Eivør og nýggi bólkurin hjá henni eru uppi í imóti. Men hetta fæst at vita í døgnum 3. til 7. febr-uar, tá íslenska sjónvarp-ið sendir tey 15 fimtan lög-ini sum videoløg, ið vórðu hildin at vera best av teim-um 204 innsend.

15. februar verður so finalan hildin, og tá fáa vit so at síggja, um Eivør Páls-dóttir úr Føroyum, sum enn ikki hevur vunnið sær sess í Eurovision Song Contest, skal umboða Ísland í hesi kappingini, sum hundrað-tals milliónir vanligu plaga at sita njóta framman fyri sjónvarpsskíggjanum. Í fjør royndi Pætur við Keldu seg í danska grand prixnum, tó uttan at vinna. Danmark endaði á aftasta plássi í tí evropeiska grand prixnum seinast, men nú fær ríkiseindin so kortini onkran at halda við, um tað eydnast tí unga føroyingin-um at gera seg galdandi í Íslandi.